

गूढभावं समाश्रित्य कीचकः सगणो हतः । सोऽद्य संग्रामशिरसि संनद्धः क्रोधमूर्च्छितः ।
 किङ्करोद्यतदण्डेन मृत्युनाऽपि ब्रजेद्रेण । चिरकालाभिलषितो ममायन्तु मनोरथः ।
 अर्जुनं समरे हन्यां मां वा हन्याद्भनञ्जयः । स मे कदाचिदद्यैव भवेद्भीमसमागमात् ।
 निहते भीमसेने वा यदि वा विरथोक्तते । अभियास्यति मां पार्थस्तन्मे साधु भविष्यति ।
 अत्र यन्मन्यसे प्राप्तं तच्छीघ्रं सम्प्रधारय । एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राधेयस्त्रामितौजसः ।
 उवाच वचनं श्रुत्यः सूतपुत्रं तथागतं । अभियाहि महाबाहो भीमसेनं महाबलं ।
 निरस्य भीमसेनन्तु ततः प्राप्स्यसि फाल्गुनं । यस्ते कामोऽभिलषितश्चिरात् प्रभृति हृदतः ।
 सैव संपत्स्यते कर्णं सत्यमेतत् ब्रवीमि ते । एवमुक्ते ततः कर्णः श्रुत्यं पुनरभाषत ।
 हन्ताऽहमर्जुनं संख्ये मां वा हन्याद्भनञ्जयः । युद्धे मनः समाधाय याहि यत्र वृकोदरः ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः प्रायाद्रथेनाशु श्रुत्यस्तत्र विशाम्यते । यत्र भीमो महेष्वासो व्यद्रावयत वाहिनी ।
 ततस्त्वर्यनिनादश्च भेरीणाञ्च महास्वनः । उदतिष्ठच्च राजेन्द्र कर्णभीमसमागमे ।
 भीमसेनोऽथ संक्रुद्धस्तस्य सैन्यं दुरासदं । नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्दिशः प्राद्रावयद्वली ।
 स सन्निपातस्तुमुलो धोररूपो विशाम्यते । आसीद्रौद्रो महाराज कर्णपाण्डवयोर्मध्ये ।
 ततो मुहूर्त्ताद्राजेन्द्र पाण्डवः कर्णमाद्रवत् । समागतन्तं सम्प्रेक्ष्य कर्णो वैकर्त्तना वृषः ।
 आजघान सुसंक्रुद्धो नाराचेन स्तनान्तरे । पुनश्चैनमभेयात्मा शरवैर्परवाकिरत् ।
 स विद्धः सूतपुत्रेण च्छादयामास पत्रिभिः । विव्याध निशितैः कर्णं नवभिर्नतपर्वभिः ।
 तस्य कर्णो धनुर्मध्ये द्विधा चिच्छेद पत्रिभिः । अथैनं क्षिप्रधन्वानं प्रत्यविध्यत् स्तनान्तरे ।
 नाराचेन सुतीक्ष्णेन सर्व्वावरणभेदिना । सोऽन्यत् कार्मुकमादाय सूतपुत्रं वृकोदरः ।
 राजन् मर्मसु मर्मज्ञो विव्याध निशितैः शरैः । ननाद बलवन्नादं कम्पयन्निव रोदसी ।
 तं कर्णः पञ्चविंशत्या नाराचेन समार्पयत् । मदीत्कटं वने दृप्तमुक्त्वाभिरिव कुञ्जरं ।
 ततः सायकभिन्नाङ्गः पाण्डवः क्रोधमूर्च्छितः । संरम्भामर्षताम्राक्षः सूतपुत्रबधेष्वया ।
 स कार्मुके महावेगं भारसाधनमुत्तमं । गिरीणामपि भेत्तारं सायकं समयोजयत् ।
 विव्रस्य बलवच्चापमाकर्णादतिमारुतिः । तं मुमोच महेष्वासः क्रुद्धः कर्णजिघांसया ।
 स विस्मृष्टो बलवता वाणो वज्राशनिस्वनः । अदारयद्रणे कर्णं वज्रवेगो यथाऽचलं ।
 भीमसेनेनाभिहतः सूतपुत्रः कुरुदहः । निषसाद रथोपस्थे विसंज्ञः पृतनापतिः ।
 ततो मद्राधिपो दृष्ट्वा विसंज्ञं सूतनन्दनं । अपोवाह रथेनाजौ कर्णमाहवशोभिनं ।
 ततः पराजिते कर्णे धार्तराष्ट्रीं महाचम्पू । व्यद्रावयद्भीमसेनो यथेन्द्रो दानवान् पुरा ।
 इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णपयाने पञ्चांशोऽध्यायः ॥ ५० ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सुदुष्करमिदं कर्म कृतं भीमेन सञ्जय । येन कर्णो महाबाहुरथोपस्थे निपातितः ।
 कर्णो ह्येको रणे हन्ता पाण्डवान् सञ्जयैः सह । इति दुर्योधनः सूत प्रात्रवीन्मा मुहुर्मुहुः ।